

ње сертификата нису приложени неки битни докази за само постројење, као што су једнополна шема изведеног стања са евидентираним мјерним мјестима и наведеним подацима о мјерним мјестима (тип, произвођач и серијски број), концесиони уговор, те остали докази који би требало да буду приложени уз овај захтјев. Што се тиче ових коментара, а с обзиром на то да, како је наведено, Регулаторна комисија води поступак измјене и допуне Дозволе за обављање дјелатности производње електричне енергије истовремено са поступком издавања Сертификата и да је један од критеријума за издавање Сертификата посједовање дозволе за обављање дјелатности производње електричне енергије у Малој хидроелектрани "Запеће", коментари из овог поднеска су се разматрали заједнички. Што се тиче коментара у вези са неусклађености података о снази постројења, Регулаторна комисија је у поступку издавања дозволе и Сертификата за прву фазу изградње Мале хидроелектране "Запеће" утврдила да је инсталирана снага електране 3,877 MW, а она се, према достављеној документацији, није измијенила изградњом друге фазе овог објекта. Снага Мале хидроелектране "Запеће" наведена у уговору о концесији и анексима на овај уговор дефинисана је прије изградње објекта и у том погледу ради се о процијењеној снази. За коментаре који се односе на недостављање појединих доказа уз Захтјев за издавање сертификата (једнополне шеме и концесионих уговора), те осталих доказа, имајући у виду да се ради о измјени и допуни издате дозволе и издавању Сертификата који ће обухвати и другу фазу изградње Мале хидроелектране "Запеће", подносилац је доставио само документацију која се измијенила реализацијом изградње друге фазе, док је остала документација која је достављена у спроведеним поступцима већ доступна Регулаторној комисији и није поново достављана уз ове захтјеве.

Регулаторна комисија је, на 29. редовној сједници, одржаној 27.10.2016. године, размотрила захтјев Центра за животну средину Бања Лука за стицање статуса умјешача у поступцима који се пред њом спроводе и донијела Закључак број: 01-408-43/15/P-29-320 о неприхватању захтјева за стицање статуса умјешача.

Имајући у виду наведено, Регулаторна комисија, на 29. редовној сједници, одржаној 27.10.2016. године, на основу одредби члана 17. Правилника, утврдила је Нацрт рјешења о измјени и допуни Дозволе за обављање дјелатности производње електричне енергије у Малој хидроелектрани "Запеће". Нацрт рјешења је достављен подносиоцу и стављен на располагање јавности на огласној табли и интернет страници Регулаторне комисије, са могућношћу подношења коментара на овај нацрт рјешења, те подношења захтјева за стицање статуса умјешача.

Поступак по захтјеву спроведен је у складу са одредбом члана 70. став 2. Правилника, будући да је подносилац захтјева навео чињенице и приложио потребне доказе на основу којих се могу утврдити оправданим разлози за измјену и допуну ове дозволе без одржавања јавне расправе.

У остављеном року до 7.11.2016. године није било достављених коментара у писаној форми на Нацрт рјешења, нити поднесених захтјева за стицање статуса умјешача у поступку.

Након истека рока за доставу коментара и захтјева за стицање статуса умјешача на Нацрт рјешења, подносиоцу Захтјева достављен је Приједлог рјешења и остављен му је рок до 14.11.2016. године за достављање коментара на Приједлог рјешења. У остављеном року подносилац Захтјева није доставио коментар.

Увидом у Захтјев за измјену и допуну Дозволе ОБ.04.17 и приложене изјаве и доказе уз овај захтјев, акт Пореске управе Министарства финансија Републике Српске од 16.3.2016. године у вези са накнадом за коришћење природних ресурса у сврху производње електричне енергије, Сертификат о уведеном систему управљања заштитом животне средине по стандарду ISO 14001, достављене коментаре Центра за животну средину Бања Лука и осталу достављену документацију, Регулаторна комисија је утврдила да су се испунили услови за усвајање Захтјева за измјену

и допуну Дозволе за обављање дјелатности производње електричне енергије у Малој Хидроелектрани "Запеће", те је одлучено као у тачки 1. диспозитива овог рјешења.

Тачка 2. диспозитива Рјешења заснива се на одредбама члана 20. став 3. и члана 25. став 1. Закона о енергетици ("Службени гласник Републике Српске", број 49/09) и на члану 21. став 5. Правилника.

Поука о правном лијеку заснива се на одредби члана 25. Закона о енергетици и одредбама чл. 5. и 15. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 109/05 и 63/11).

Поука о правном лијеку

Ово рјешење је коначно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Требињу у року од 30 дана од дана пријема овог рјешења.

Број: 01-408-50/15/P-31-330
17. новембра 2016. године
Требиње

Предсједник,
Владислав Владичић, с.р.

Привредна комора Републике Српске

На основу члана 20. Закона о Привредној комори Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 65/08) и члана 30. Статута Привредне коморе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/08 и 117/12), Скупштина Привредне коморе Републике Српске, на сједници одржаној 16.11.2016. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА СТАТУТА ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Усваја се Одлука о измјенама и допунама Статута Привредне коморе Републике Српске.

Члан 2.

У Статуту Привредне коморе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/08 и 117/12) члан 87. Статута мијења се и гласи:

"У оквиру јединственог коморског система, на основу територијалног принципа, Комора организује свој рад преко пет подручних привредних комора:

Подручна привредна комора са сједиштем у Бањалуци за подручје града Бањалука, града Приједора и општина: Градишка, Источни Дрвар, Језеро, Кнежево, Козарска Дубица, Котор Варош, Крупа на Уни, Костајница, Купрес, Лакташи, Мркоњић Град, Нови Град, Оштра Лука, Петровац (Дринић), Прњавор, Рибник, Србац, Челинац и Шипово.

Подручна привредна комора са сједиштем у Бијељини за подручје града Бијељина и града Зворник и општина: Братунац, Власеница, Лопаре, Милићи, Осмаци, Пелагићево, Доњи Жабар, Сребреница, Угљевик и Шековићи.

Подручна привредна комора са сједиштем у Добоју за подручје града Добој и општине: Вукосавље, Дервента, Модрича, Петрово, Брод, Теслић, Шамац и Станари.

Подручна комора Источно Сарајево, са сједиштем у Палама, за подручје града Источно Сарајево и општине: Источно Илиџа, Источно Ново Сарајево, Пале, Сокоцац, Источно Стари Град, Трново, Вишеград, Ново Горажде, Рогатица, Рудо, Хан Пијесак и Чајниче.

Подручна привредна комора са сједиштем у Требињу за подручје града Требиње и општине: Билећа, Берковићи, Гацко, Источно Мостар, Калиновић, Љубиње, Невесиње и Фоча."

Члан 3.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а биће

објављена и на огласној табли Привредне коморе Републике Српске.

Број: 01-1751-2/16
16. новембра 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Скупштине,
Анђелко Шобот, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 4858/13**, рјешавајући апелацију **“Фортуне” друштво за учествовање и управљање имовином mbH**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), чл. 59 ст. (1), (2) и (3) и 74 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 94/14), у саставу:

- Мирсад Теман, предсједник,
 - Мато Тадић, потпредсједник,
 - Златко М. Кнежевић, потпредсједник,
 - Валерија Галић, судија,
 - Миодраг Симовић, судија и
 - Сеада Палаврић, судија,
- на сједници одржаној 10. октобра 2016. године, д о н и о је

О Д Л У К У

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Дјелимично се усваја апелација “Фортуне” друштво за учествовање и управљање имовином mbH.

Утврђује се повреда права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у односу на право на доношење одлуке у разумном року у поступку који је окончан Пресудом Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине број 65 0 Пс 014306 13 Рев од 12. септембра 2013. године.

Налаже се Влади Кантона Сарајево да апеланткињи “Фортуну” друштво за учествовање и управљање имовином mbH, у складу са чланом 74 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке исплати укупан износ од 2.100,00 КМ на име нематеријалне штете због доношења одлуке у разумном року.

Налаже се Влади Кантона Сарајево да, у складу са чланом 72 став (5) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одбија се као неоснована апелација “Фортуне” друштво за учествовање и управљање имовином mbH поднесена против Пресуде Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине број 65 0 Пс 014306 13 Рев од 12. септембра 2013. године, Пресуде Кантоналног суда у Сарајеву број 65 0 Пс 014306 12 Пж од 19. новембра 2012. године и Пресуде Општинског суда у Сарајеву број 09 65 Пс 014306 03 ПС од 7. маја 2012. године у односу на остале аспекте права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и у односу на право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. “Фортуна” друштво за учествовање и управљање имовином mbH (у даљњем тексту: апеланткиња) из СР Немачке, коју заступа Златица Захировић, адвокаткиња из Сарајева, поднијела је 28. новембра 2013. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) апелацију против Пресуде Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Врховни суд) број 65 0 Пс 014306 13 Рев од 12. септембра 2013. године, Пресуде Кантоналног суда у Сарајеву (у даљњем тексту: Кантонални суд) број 65 0 Пс 014306 12 Пж од 19. новембра 2012. године и Пресуде Општинског суда у Сарајеву (у даљњем тексту: Општински суд) број 09 65 Пс 014306 03 ПС од 7. маја 2012. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Врховног суда, Кантоналног суда, Општинског суда и Странке за Босну и

Херцеговину (у даљњем тексту: тужена или извршеник) затражено је 9. маја 2016. године да доставе одговор на апелацију.

3. Врховни суд је доставио одговор на апелацију 13. маја 2016. године, а Кантонални суд и тужена 19. маја 2016. године. Општински суд је 24. маја 2016. године умјесто одговора на апелацију доставио обавијест у чијем је прилогу приједлог за извршење од 14. јула 1999. године.

III - Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произлазе из апеланткињиних навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на сљедећи начин.

5. Рјешењем Општинског суда број ИП 2656/99 од 16. јула 1999. године дозвољено је извршење по апеланткињином приједлогу против тужене као извршеника ради наплате дуга у износу од 72.538,44 КМ.

6. Тужена је благовремено 19. августа 1999. године изјавила приговор у којем је оспорила рјешење о извршењу истицањем да никада није примила рачун апеланткиње као повјериоца и да јој стога ништа не дугује, па је предложила да се приговор усвоји и рјешење од 16. јула 1999. године стави ван снаге.

7. Општински суд је донио Рјешење број ИП-2656/99 од 15. септембра 1999. године којим је усвојен приговор тужене, рјешење о извршењу од 16. јула 1999. године је стављено ван снаге, укинуте све спроведене радње с тим да се приједлог за извршење сматра тужбом.

8. Предмет је затим достављен Кантоналном суду на даљње поступање и одлучивање о тужби. На сагласан приједлог апеланткиње и тужене рочиште које је било заказано за 17. мај 2000. године одложено је за 20. јуни 2000. године. Тужена је у писменом одговору на тужбу од 6. септембра 2000. године оспорила тужбу и постављени тужбени захтјев истакавши приговор недостатка пасивне легитимације јер тужена није била у уговорном односу са апеланткињом. Оспорила је валаност Протокола о сарадњи од 1. августа 1996. године (у даљњем тексту: Протокол) на којем је апеланткиња засновала своју тужбу јер тај акт није потписан од овлашћеног лица и није овјерен.

9. На рочиште заказано за 28. новембар 2001. године нису приступили уредно обавијештени пуномоћници апеланткиње и тужене, па је Кантонални суд донио Рјешење број Пс 93/00 којим се тужба сматра повученом и приједлог за извршење од 16. јула 1999. године ставља ван снаге. Апеланткиња је поднеском од 21. децембра 2001. године предложила да се дозволи поврат у пређашње стање јер из оправданих разлога није приступила на претходно заказано рочиште.

10. Предметни спис је достављен надлежном општинском суду на даљњу надлежност због измјена и допуна Закона о судовима Кантона Сарајево.

11. Поводом приједлога за поврат у пређашње стање, Општински суд је 8. априла 2009. године заказао рочиште на којем је приједлог усвојен, Рјешење Кантоналног суда број Пс 93/00 од 28. новембра 2001. године укинута и апеланткињи наложено да у року од 30 дана Суду достави уређену тужбу у смислу члана 53 Закона о парничном поступку (у даљњем тексту: ЗПП).

12. Апеланткиња је благовремено поступила по налогу суда, а поднеском од 1. јуна 2009. године је уређену тужбу образложила.

13. Припремно рочиште пред Општинским судом је одржано 20. јануара 2010. године, а рочишта за главну расправу 27. маја 2010. године и 5. априла 2012. године. Општински суд је по закључењу главне расправе донио Пресуду број 09 65 Пс 014306 03 Пс од 7. маја 2012. године, потврђену пресудима Кантоналног и Врховног суда, којом је одбијен апеланткињин тужбени захтјев да јој тужена по основу дуга исплати износ од 72.538,44 КМ са припадајућим законским затезним каматама на појединачне износе и да јој надокнади трошкове парничног поступка у року од 30 дана под пријетњом принудног извршења. У образложењу пресуде је наведено да је међу парничним странкама била спорна пасивна легитимација, затим основ, а онда и висина тужбеног захтјева. У даљњем образложењу, Општински суд је након анализе и оцјене свих изведених доказа, прије свега материјалних, а затим и исказа свједока, закључио да апеланткињин тужбени захтјев није основан због недостатка пасивне легитимације. С тим у вези је образложило да из исказа свих саслушаних свједока и садржаја Протокола произлази да је апеланткиња своје потраживање према туженој засновала управо на том протоколу који је туженој доставила путем факса и који је за апеланткињу потписао Намик Филиповић, док за тужену није јасно /због нечитког потписа/ ко га је потписао, односно да ли је га је уопште потписало лице овлашћено за заступање. Осим тога, истакуто је да Протокол на чијем је садржају апеланткиња засновала тужбени захтјев нема све елементе уговора по одредбама Закона о облигационим односима (у даљњем тексту: ЗОО), нити испостављени рачун за извршене услуге, који је као доказ предложила апеланткиња, гласи на означену тужену. На основу